

6.— Ако въ шесть-тъ дни които сѣ спечелили единтъ направи шесть чифта обуца, другій-тъ шесть трапезы; тѣ могатъ пакъ да размѣнятъ тѣзи предмети едни срѣщо други. Тогасъ единтъ ще притежава седемъ чифта ботушы добыты въ толкосъ време въ колкото той бы направилъ само единъ чифтъ, а другій-тъ и той седемъ трапезы намѣсто една.

Мѣната слѣдователно има за слѣдствіе увеличеніе на числото на ползованіята, което бы было невъзможно ако тя и раздѣленіе на труда несѣществувахъ.

7.— До когато чловѣцитѣ си правятъ сичко самы до тогасъ тѣ ще получаватъ малко наслажденія. Какъ-то имъ е невъзможно да си напечататъ книги, тъй сѣщо имъ е невъзможно да си направятъ една спокойна кѣща, да са облекятъ добръ и да са снабдятъ съ добры съчева.

Безъ мѣната сѣкій трѣба да прави сичко самъ си: Одѣра на който спи, дрехытѣ, сѣждовѣтъ които му служатъ наобѣдата, трапезата на която ги слага, стола на който сѣда. Безъ мѣната сѣкій щене да бѣде лишенъ отъ сичкытѣ тѣзи предмети, защото за да са направятъ трѣба орудія, а животътъ на единъ чловѣкъ, нито даже на по-много поколѣнія не стигаше да са направи нито една книга.

8.— Понеже преимуществото отъ раздѣленіе на труда и отъ мѣната са длѣженствува на туй обстоятелство че то поставя чловѣка въ състояніе за да върши тѣзи работа за която е най много способенъ, туй преимущество става толкосъ повече голѣмо колкото тѣзи способности сами по себе си сѣ по-разнообразны между хората които извършватъ мѣната. Ебенистьтъ